Ч. 282. Неділя 29 (16) грудня 1907. Рік XVII.

**Виходить у Львові** що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

**Редакция і Адміністрация:** улиця Чарнецкого ч. 12.

**Письма** приймають ся лиш франковані.

**Рукописи** звертають ся лиш на окреме жадане і за злоленем оплати почтової.

**Рекламациї** незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

**Передплата** у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

## Вісти політичні.

*Краєві сойми. — Положенє в Портуґалії. — З Персиї. — Франция а Марокко. — Американьска демонстрация.*

Бюро кореспонденцийне довідує ся, що сойми Гориці і Градиски, Чехії, Галичини і Країни не будуть розвязані, позаяк їх час діяльности упливає з д. 26, 27, 28, взглядно 29 грудня с. р. Розписанє нових виборів для тих соймів має наступити безпроволочно. Тирольский сойм, котрого час діяльности минає з д. 24 червня 1908 р., буде в короткім часі розвязаний. — Neue fr. Presse, обговорюючи важність найблизших задач соймових сесий, зазначує між иншими що до галицкого сойму, що тут справа представляє ся розмірно успішнійше як в Чехії, бо Русини не мають боронити ніякого стану посїданя, тільки домагають ся розширеня свого стану посїданя, отже лекше дадуть ся заспокоїти деяким помноженєм руских мандатів. Однако нововибраний галицкий сойм буде стояти під знаком розвязаня, котре наступить зараз, коли тілько сойм ухвалить реформу ординациї виборчої. — Hlas Naroda доносить, що пос. Герольд виготовив нове внесенє в справі реґуляміну нарад в ческім соймі. Той проект єсть вже в руках президента міністрів.

Вчерашні депеші з Лісбони оповістили, що урядовий декрет визначив вибори послів на день 5. цьвітня 1908. Сим порішено долю дотеперішної диктатури і заповіджено привернене конституцийного ладу в Портуґалії. На такий оборот зложило ся головно обуренє громадяньства, яке зазначило ся рідкими революцийними проявами, та не без значіня була тут і посторонна інтервенция. Ось лісбоньский кореспондент льондоньского „Morning Leader" розвідав ся, що портуґальска королева Амелія, яка лиш що вернула з заграниці а саме з Анґлії, привезла для свого мужа власноручне письмо від короля Едварда VII. Англійский король радить свому приятелеви і союзникови ухилити диктатуру, небезпечну для престола і династиї та привернути конституцийний лад. В два дні по одержаню сего листу висловив ся портуґальский король, Кароль І. за розписанєм посольских виборів в своїй країні.

Перский парлямент відкинув просьбу кількох міст о присланє уоружених оборонців. В столици і в провінцияльних містах вертає спокій. Днєвники знов виходять і склепи потвирані. В місті Урмії цілковитий спокій; заведено там воєнний стан. — Вчера прийшов до росийского ґенерального консуля в Тебріс чоловік, котрий заявив, що разом з двома иншими зістав визначений льосом до убитя консуля. Не зробив того, бо оно противило ся єго поглядам.

В дискусиї над буджетом францускоґо міністерства справ заграничних заявив мін. Пішон в сенаті, що француска політика в Марокко не має на меті цілий аґресивних а змагає тілько до того, щоби в честний спосіб сповнити обовязки спільної акциї з Ішпанією. Загальна політика француска має на меті удержуванє союзів і приязних міжнародних взаємин. — В Марокко прийшло ся францускій армії знов воювати з тамошним населенєм. Від хвилї, як обі кольони францускоґо войска, що оставали під командою Бранлієра і Феліно, з'єдинили ся, стали члени племена Бені Снессан піддавати ся Францусам і то у великім числї. Крім того заплатили они 10.000 франків кари в натуралїях та зложили 100 карабінів.

Matin доносить, що ґен. Дрід з причини недуги (занедужав на жовту пропасницю) просив о позволенє на поворот до Франциї, бо стан єго здоровля не позваляє єму дальше держати команду над францускиm войском в Марокку. Рада міністрів має визначити єго наслїдника. — В звязи з тою вістию доносять нині з Парижа, що президент Фалієр, президент міністрів Клемансо і міністер війни Пікар приймали вче-

---

16)

## Ісляндия
### єї природа і єї жителї.

*(Після Лехман-Тарнава, др. Пудора і др. написав К. В.).*

(Конець).

**12. Водоспад Ґульфос і гора Гекля.**

На гору Гекля не труднійше видобути ся як на яку небудь иншу купу попелу і жужлів. Чи знаєте тоті величезні купи жужлів над долїшним Реном, в Бельґії та в північно-всхідній Франциї, що так поганять околицю? Ну, то подумайте собі, що така купа в пятьдесятеро висша як в дійстности і що ви мусите на ню вилїзти. Коли можете тобі уявити, то можете зміркувати, що діє ся тому бідачискови, котрий вибирає ся в таку дорогу. Але заким підемо туди, мушу вас повести на инше місце, де красше і привітнїйше: над ріку Гвіта до водоспаду Ґульфос або до золотого водоспаду.

Можу сьміло сказати, що сей водоспад, безперечно найкрасший в Европі, коли не на цілім сьвіті, єсть щось найвеличавійшого і одинокого в своїм роді на цілій Ісляндиї. Від ґезірів до сего водоспаду (Ґульфос значить поправді „золота ріка") треба їхати верхом дві години а коротенький опис сеї подорожі такий: переїзджає ся через кілька малих потоків і одну більшу ріку, в котрій шкапи бредуть аж майже по самі сїдла глубоко, через погане багно, котре найрадше поглотило би зьвірята таки разом з їздцями на них, через пусте поле ляви, де анї слїду якої небудь ростинки а де вітер збиває страшенні тумани пороху і попелу, через дрібку красної сїножати і наконець через гору, засїяну великими груницями ляви, на котрої вершку далекий шум водоспаду переходить поволи в заглушаючий всї шуми гук грому.

Тут спадає ріка Гвіта або „біла ріка" кількома порогами, з котрих той, що на самій долинї, єсть на яких 40 метрів високий, з гори що найменше в троє так високої, в глубоку і вузку дебру, яку видовбали собі тисячами лїт в чорнобрунатній горі з ляви води ожеледців. По обох боках тої дебри піднимають ся просїсенько в гору стіни ляви; з гуком грому спадає поміж них запінена маса води, розділена посерединї, шпилястими скалами на половину; білї хмари мраки піднимають ся від водоспаду в гору, на їх кінцях дрожить веселка-дуга. В долинї, в дебрі, гудуть запінені чорні плеса а гук відбиває ся об скалисті стіни. В половинї висоти водоспаду вкриває скалисті стіни повисше дебри зелена полонина і тут можна спочити на мягкій травиці та придивляти ся величавому водоспадови. Водоспад Рену супротив Ґульфоса то нічо, то малий потічок, та й славні норвеґскі водоспади. Ніяґара хоч і як величезний, то далеко не такий красний живописний. Хиба лиш чудові заходи сонця у фйордах на західнім і північнім побережу дорівнують єго красї. Хто їздить по Ісляндиї і оглядає ґезіри, повинен конче поїхати ще й до сего водоспада а не вертати від ґезірів назад до міста; Геклю вже може собі дарувати.

Від ґезірів аж до обніжа гори Гекли їде ся вже не дві години, але два днї а третий день треба присьвятити великим трудам, щоби вилїзти на гору. По дорозі треба ще переїхати не лиш через широку Гвіту, але ще ширшу Тьорзу. Ся послїдна ріка єсть 600 метрів широка. Подорожних і річи перевозять тут звичайно човном а конї гонять в брід. На другім боцї ловить їх провідник а скоро вже всї за рікою, сїдають на конї і їдуть дальше. Першу ніч ночує ся в домі сьвященика в Грунї, де й дешевше й чистїйше і під кождим взглядом лїпше як в „готелї" коло ґезірів. Другу ніч ночує ся вже при сподї Геклї на хуторі Ґальталекр — назва, котра показує, що на Ісляндиї було давнїйше більше свиний як нинї. Ґальталекр значить, бачите, „свиньский потік" а на Ісляндиї не видів я нїгде свиний, лиш на факториях китоловців, де свинї живлять ся стервом морских велитів.

Ґальталекр то не найблизший хутір під горою, але сей селянин має в своїй хатї ще й комнату для гостий, підчас коли властитель хутора Нефрґольт, котрий вже стоїть на найнизшім спадї самої гори, має лиш ельдгуз (кухню) і бадстофу (челядню). Хутір Нефрґольт стояв давнїйше дальше в горі, близше самого вулькану, де ще тепер кусень зеленого місця показує, що тут давнїйше був управляний ґрунт, але в 1845 р. набігла розжарена лява,

ра на авдиенциї ґенерала Дамеда, котрий удає ся до Марокка, аби обняти команду над францускими войском на місце недужого ґен. Дріда. Францускє правительство заявило, що вишле дальші підкріпленя до Марокка.

Дня 16 грудня зложила ся в Америці замітна подія. Серед величавого пращаня відбила від берегів Вірґінії могуча ескадра Сполучених Держав, щоби окруживши американьский континент, поплисти на води Тихого Океану. На чолї фльоти стоїть адмірал Еванс. Цїлию сеї виправи — бажанє задокументувати пановане американьскої Унїї над водами Тихого Океану, яке добуло собі підпору через недавне набуте Филипиньских островів. Атлянтийских берегів Америки боронить окрема фльота. Тількож теперішна фінансова криза, яка заскочила так ненадійно Америку, не дасть Сполученим Державам спромоги зважити ся на якийсь рішучий крок против держави, яка найбільше шахує Сполучені Держави на Тихім Океанї, себ-то против Японії. „Країна сходячого сонця" глядить так безжурно на маневри американьскої фльоти, що навіть зважила ся на переводжуванє войскової реформи і то в напрямі редукованя сил сухопутних і морских. На останнїм засїданю японьскої ради міністрів рішено між ин. ва час від 1908 р. до 1914 р. зменшити розходи на армію і фльоту по 40 мілїонів єнів річно.

# Новинки.

**Львів, дня 28-го грудня 1907.**

**— Вибори до Сойму.** Позаяк очерк виборчий Сойму королївства Галичини і Володимириї з Вел. Князівством Краківским, вибраного в 1901 р., закінчив ся з днем 27 грудня с. р., розписало ц. к. Намістництво нові вибори і установило яко день виборчий громад сїльских 25 лютого 1908, в округах виборчих міст день 2 марта 1908, в палатах торговельних і промислових 3 марта 1908, а в тїлах виборчих більшої посїлости земскої 6 марта 1908. Вибори ті відбудуть ся в означених днях в місцях вибору приписаних законом, а постанови що до годин і місць, в котрих мають вибори відбути ся, будуть подані в картах леґітимацийних, які управнені до вибору одержать в своїм часї.

**— Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував радника скарбового дра Волод. Орского старшим радником скарбовим в прокураториї скарбу у Львові і надав радникови скарбовому в тійже прокураториї скарбу, дрови Йос. Горшовскому титул і характер старшого радника скарбового з увільненем від такси. — П. Мінїстер скарбу іменував секретарів прокураториї скарбу у Львові: дра Вінк. Мончиньского, дра Стан. Скраху, дра Тад. Лївері'го і дра Максим. Левицкого радниками скарбовими. — П. Мінїстер торговлї іменував офіциялів рахунковых: Збігн. Шверцеца і Бол. Рутовского ревідентами рахунковими; — асистентів рахункових: Ів. Кульчицкого, Мих. Шнайдера, Мар. Кучковского і Ів. Мразека офіциялами рахунковими, а практикантів рахункових: Салям. Фішера, Льва Кравса і Аполїн. Литвиньского асистентами рахунковими дирекциї почт і телеґрафів у Львові.

**— Краєва Рада шкільна** признала громадї Купичволя в окрузї жовківскім, безпроцентову позичку на будову школи в квотї 2.500 К, а в Підлїсках бобрецкого округа зорґанїзувала окрему 1-клясову школу.

**— Дрібні вісти.** Дирекция „Народної Торговлї" взиває всїх тих помічників купецких, що виписали ся в Нар. Торговли, а остають без занятя, щоби подали їй свої адреси. — П. Йосиф Коссовский властитиль дому торговельного згубив минувшої ночи золотий сиґнет. — До помешканя різника п. Оос. Котовича при ул. Краківскій ч. 15 добули ся перед кількома днями злодії і вкрали біле вартости 66 К. — В Шемаї на Кавказї, котре то місто знищило вже раз страшне землетрясенє, дало ся вчера по полудни почути знову сильне землетрясенє, котре тревало 4 секунди. — Начальником філїї австро-угорского банку в Коломиї іменований дотеперішний заступник начальника в Тернополи Казим. Біго. — Господар Деніс Добряньский з Вишенки переїхав вчера вечером в ул. Казимирівскій зарібницю А. Гречанович і потовк її тяжко в плечі і ногу. — На ул. Домінїканьскій знайдено записки і метрику п. Михайла Роздільского. — До фабрики люстер п. Йос. Фрідлендера при ул. Інвалїдів ч. 15 вломив ся хтось минувшої ночи і очевидно з мести попсував мотор бензиновий обслугуючий ту фабрику, так, що фабрика буде мусїла через кільканайцять днів стояти. Той злобний чоловік забрав ще й стїнний годинник. — В Лягоре в Індиї наїхали на себе два поїзди особові, причім згинуло 20 людий, між тими 4 Европейцї.

**— „Цїсарска борода" а ювилей цїсарский.** Недавно тому відбули ся у Відни загальні збори корпорациї фризиєрскої, на котрих вибраний на ново голова корпорациї Вольф порушив справу цїсарского ювилею в слїдуючім роцї і подав до відомости, що віденьскі фризиєри будуть в той спосіб оказувати свою льояльність, що будуть кождого, хто прийде до них голити ся, заохочувати, щоби він запустив собі „цїсарску бороду". З дальшої бесїди Вольфа показало ся, що се має бути борба против небезпечної конкуренциї, яку роблять фризиєрам всїлякі машинки до голеня і стриженя.

**— Репертоар руского народного театру** в Коломиї. Саля „Каси щадничої". Початок о год. 7·30 вечером.

В недїлю, дня 29 с. м. „Ой не ходи Грицю та на вечерницї", народний образ зі співами і танцями в 5 дїях М. Старицкого.

**— Про арештованє Ґольдшмідта,** котрий допустив ся великої крадежі у віденьскім арсеналї, доносить „Freising. Tagbl." що слїдує: Ґольдмідт приїхав до Фрайзінґ мотоциклем, котрий купив в Ляндсгут за 500 марок. Купцеви, у котрого Ґольдшмідт купив той мотоцикль, видало ся підозрінним, що він не торгуючись заплатив в поспіхом 500 марок, а до того ще заглянув він у него австрийский банкнот на 1000 корон. Дав отже знати на полїцию, котра зі своєї сторони повідомила полїцию у Фрайзінґ, позаяк Ґольдшмідт від'їхав вже був на мотоциклю в сторону того міста. Коли Ґольдшмідт переїздив через Фрайзінґ, задержав его перед будинком сторожи полицийної полїцай і привів его на полїцию. Ґольдшмідт подавав тут зразу всїлякі фальшиві назвиска, аж остаточно признав ся, що єсть тим Ґольдшмідтом, за котрим шукає віденьска полїция за доконанє значної крадежі. При арештованім знайдено 21.240 корон і 90 марок.

**— Огнї.** Вчера по полудни вибух огонь домі п. Сим. Ґрінберґа при ул. Собєского. Показало ся небавком, що то займили ся в пивници купи старого паперу і всїлякі инші річи а від них займили ся і деревляні стїнки, що перетїлюють пивницю. В хвили, коли прибула сторожа огнева, дим був так сильний, що до пивницї можна було дістати ся лиш при помочи відповідного приладу. По півгора годинній роботї огонь угашено. — Один з комірників при ул. Боімів ч. 5 хотячи ві второк пополудни вбити цьвях в стїну, забув на ©, що в тім місци були лиш замуровані двері від сусїдного кравецкого варстату. Вдарив отже з такою силою в стїнку, що она завалила ся і звалила ся на варстат, при котрім сидів челядник Менаше Штopx, та зранила его сильно в голову. Рівночасно впала зі стола горюча лямпа і нафта розлила ся та зачала горїти а від неї займили ся й инші річи. Робітниця кравецка Кляра Бухівна, хотячи угасити полумінь, по-

---

залила добру половину ґрунту і мов би огненне море облила хату перепудженого селянина. Коли відтак лява щасливо застигла і стврдла, не нарушивши самої хати і одної части зеленої мурави, селянин подякував Богу, що на тім скінчило ся і переніс ся три кільометри дальше в долину, звідки може єго внуків і правнуків прожене знов якийсь вибух.

Вибух в 1845 р. був одним із найсильнїйших, які добачено на Геклї. Він почав ся 2. вересня і тревав цїлих сїм місяців. Стовпи диму і попелу піднимав ся до висоти 4000 метрів а вітер заносив его аж на шотляндскі острови. Ісляндскі і даньскі рибаки обчисляють викинену тоді масу ляви на 14.400 мілїонів гранних стіп. При тім вилетів у воздух вершок гори на 150 метрів високий а з боку утворила ся величезна челюсть, з котрої виливала розтоплена лява. А при тім Гекля то зовсїм не найбільший, лиш найбільше знаний вулькан на Ісляндиї. Підчас вибуху Аскї в 1875 р. заносило попіл аж до Норвеґії і Швеції а Лякі викинув в 1783 р. кілька струй ляви, з котрих найбільша була на 11 миль довга, 3 милї широка а пересічно 20 стіп груба, хоч місцями піднимала ся лява аж до 60 стіп високо. Супротив того вибух гори Мон Пеле на острові Мартинїцї єсть забавкою і лиш длятого видає ся нам страшнїйший, що ісляндскі вибухи відбувають ся в дуже рідко заселенім краю і мимо своєї страшенної величини і сили не викликали ще такої страти в людех, як катастрофа на Мартинїцї в Антиллях.

Майже аж до половини висоти гори можна їхати верхом. Стежка іде якимсь яром межи старшою горою попелу а новійшим насипом ляви. Лява творить тут то широкі площі по жолобковані зовсім так як застигша фарамушка, то знов підносить ся високо в гору і творить нїби стїни. Місцями видко величезні порозривані грунища, то знов потріскані, неправильно круглі, може на метер в промірі грубі маси ляви, що колись летїли у воздух як розжарені бомби а застигши потріскали. Майже вся лява єсть чорнобрунатна, чорносїра і чорносиня та виглядає зовсїм так як жужлї в наших гутах залїза.

Чим близше приходимо до вершка, тим більше переважає попіл і бімштин а горішна чверть гори високої на 5000 стіп складає ся майже зовсїм з мілкого попелу, по котрім дуже трудно іти. Остаточно коло якоїсь дуже стрімкої і полупаної стїни лишаємо конї з нашим селянином з Ґальталекр, перелазимо з провідником через згадану стїну та ідемо дальше. Траву вже ми давно минули а тут навіть і моху не видко. Переходимо через якусь дебру повну снїгу, де ще гірше іти як по попелї. Цїла гора представляє ся нам тепер як би довгий хребет, що тягне ся від полудневого заходу на північний всхід, з кількома вершками відділеними від себе передолинами а найвисший вершок доходить до 1590 метрів. Гора має аж пять кратерів, але всї они були засипані попелом і снїгом. Лиш один однїсенький раз, у висотї яких 1000 стіп, видко було, як зі шпари на палець широко добувала ся слаба пара. Тілько й всего було слїду, що се вульканїчна гора.

Наконець станули ми на вершку гори. Студений вітер, що так смалив в лице і руки та нагадував зиму, був поправдї нам приятелем, бо розвіяв густу мраку, яка майже завсїгди вкриває вершок гори. Мимо студени могли ми любувати ся величавим, чудовим видом: На полудневий захід тягне ся весела зелена країна а на ній сьвітять ся сріблистими закрутами ріки Тьорза і Гвіта та їх притоки; на далекім, сонцем осьвітленім мори чорніють ся мов би якісь величезні кораблї скали Вестманьских островів. Але на півночи і на заходї лежить якийсь предивний край, до нічого так не подібний як до тих образів, що представляють нам країни на місяци. Тут все лиш чорне і біле, лява і снїг, не видко нїгде анї води, анї трави, анї дерева, анї живого духа; самотна і мертва тягне ся в безконечність тота страшна пустиня, де вічні снїги і ожеледції лиш на то кінчать ся, щоби ляву і попіл пустинї показати ще непривітнїйшими, ще страшнїйшими.

Студений як лід вітер не позваляв нам тут довго стояти і розглянувшись хвильку довкола з найвисшого вершка пустились ми назад в долину. Як тяжко було лїзти в гору, так легко і борзо сунулись ми в долину по попелї і за несповна годину станули знов коло наших коний, котрі опісля понесли нас знов до ісляндскої столицї.

пекла собі так сильно руки і лице, що їй мусіла поготівля ратункова подати поміч.

— **Про польоване на льва** в Антверпії, о котрім ми недавно згадували на сім місци, так тепер доносять: На площи сьв. Іванни в Антверпії, де якраз відбував ся торг на ярину і було може яких 2000 людий, появила ся нараз стара львиця, котра втекла з менажерії, що розложила ся була недалеко від сеї площі, разом з молодим львятком. Молоде зловлено зараз, але стара вибігла аж на торговицю, де викликала страшенний переполох. Перекупки полишали свої товари, публика з криком і зойком розбігла ся на всї сторони і одній хвили зробило ся на торговици пусто. Львиця в першій хвили перепудила ся й собі тої втечі так, що станула і не важила ся рушити ся місця; аж коли трохи успокоїло ся, львиця пустила ся в сусїдну улицю. Тут стрітила она якогось молодого чоловіка, котрий якраз вийшов був із склепу і перевернула его на землю, але він борзо схопив ся і уратував ся якось так щасливо, що єму не стало ся нічого. Тепер постановили поліцаї, до котрих прилучив ся ще й якийсь різник, зловити львицю в той спосіб, що хотіли закинути їй шнур на шию. Перша проба не удала ся і зьвіря лиш покалїчило різника. Друга проба удала ся і львиця зловила ся в зашморок а тоді привязано шнур до дерева. Тепер же почала львиця так дуже кидати собою, що остаточно урвала ся. Коли не було надії зловити еї живу, почали поліцаї стріляти до львиці з револьверів а зьвіря кинуло ся знов на них і кількох з них поранило. Остаточно львиця зранена сорок вистрілами перевернула ся на землю. Коли еї хотїли забрати, показало ся, що она ще жиє а тоді добили еї в той спосіб, що пробили серце списою, якої уживають дикуни в Конґо.

## Господарство, промисл і торговля.

— **Ціна збіжа у Львові для 27 грудня:** Ціна в коронах за 50 кільо у Львові — Пшениця 12·80 до 13·—; жито 12·20 до 12·40; овес 7·— до 7·20; ячмінь пашний 7·60 до 7·80; ячмінь броварний 8·40 до 9·—; ріпак —·— до —·—; льнянка —·— до —·—; горох до варення 10·50 до 11·50; вика 7·— до 7·40; бобик 7·— до 7·20; гречка —·— до —·—; кукурудза нова 8·40 до 8·60; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 70·— до 80·—; конюшина біла 35·— до 45·— конюшина шведска 75·— до 85·—; тимотка 32·— до 38·—.

## Тел рами.

**Відень** 28 грудня. Є. Вел. Цїсар в день Нового Року буде приймати в Бурґу новорічні желаня.

**Відень** 28 грудня. При обсаді посад асистентів почтових, яке тепер послїдувало, всї практиканти почтові з 1902 р. і більша часть з 1903 р. дальше ті практиканти почтові, котрі зложили іспити перед 1 марта 1906 а наконець кілька практикантів почтових віденьского округа дирекцийного, котрі вступили до служби яко діюрністи а тепер число їх лїт служби виносить 6 або більше, іменовані асистентами почтовими. Загальне число новоіменованих асистентів виносить 195.

**Будапешт** 28 грудня. „Pester Lloyd" доносить, що президент міністрів др. Векерле поїде по Новім році — не нинї, як первістно донесено — до Відня, щоби там предложити Цїсареви до санкциї закони угодові.

**Триест** 28 грудня. Нинї причалить до порту пароплав „Лявра", австро-американьского товариства, на котрім вертає 500 еміґрантів з Америки, переважно з Угорщини і Румуни в Болгариї.

**Париж** 28 грудня. Президент републики Фалїєр, президент кабінету Клемансо і міністер війни Пікар приймали вчера на авдиенциї ґен. Дамеда, котрий виїзджає до Марокка, щоби там обняти команду над французскими войсками, замість недужого ґен. Дріда. Правительство французке заявило, що вишле дальшу поміч до Марокка в цїли прискореня походу до Медуне.

**Париж** 28 грудня. Ґен. Дрід іменований командантом леґії гонорової.

**Петербург** 28 грудня. (П. Аґ.). На Николаївскім двірци вибух вчера огонь. Відділ пакунковий зовсїм знищений, ждальнї І. і ІІ. кл. значно ушкоджені.

**Сурат** (Індия) 28 грудня. Вчерашне засїдане індийского конґресу народного подібно як і оногдашне, треба було перервати, бо при виборі до президиї прийшло до загальної бійки, підчас котрої зранено богато осіб. Аж поліция зробила спокій.



## Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

**Примітка.** Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

### Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·59, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

### Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50

### Поїзди льокальнї.

#### До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

#### Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полуднк; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

**За редакцию відповідає: Адам Крехowецкий.**

# ОГОЛОШЕНЯ.



З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).